

הענינים הדורשים תיקון, ובמיוחד - תיקון כל הענין ד"לא נהגו כבוד זה לזה"⁶, על ידי התדברות האחד עם השני, מתוך שלום וידידות, ועד - לבוא למסקנה⁷.

אהבה שגרתית

1. הדיוק ד"נהגו כבוד זה לזה"⁸, מרמז שענין זה נעשה "מנהג" - שזה מדגיש הרגילות שבדבר, מנהג המקום וכיוצא בזה, כלומר, שהענין דאהבת ישראל נעשה מנהג רגיל, שאינו צריך להשתדל בעצמו וכו'⁹.

קח פיקוד אוהב

2. "נהגו" הוא גם מלשון "מנהיג", היינו, שכל אחד ואחד נעשה "מנהיג" בכל הקשור לאהבת ישראל ואחדות ישראל, לפעול זה על כל אלה שיש לו קשר ושייכות עמהם, שגם הנהגתם תהי' באופן ד"נהגו כבוד זה לזה"¹⁰.

אין מברכים שהחיינו

3. נוהגים שבימי הספירה אין מברכים שהחיינו על פרי חדש, מלבד ביום השבת, ובל"ג בעומר. אמנם, אלה הנוהגים לברך גם בימי הספירה - בודאי אין למנוע מהם כיון שנהגו בכך, ואדרבה - ימשיכו ויברכו¹¹.

6 עונת התיקונים

ראה ש"פ אמור תשמ"ט - ע' 112: "בימי הספירה ישנם הגבלות שונות בנוגע לעניני שמחה . . בגלל זה שמתאבלין על כ"ד אלפים מתלמידי רבי עקיבא שמתו בימים הללו". כמסופר בגמרא, שתלמידי רבי עקיבא מתו (מפסח ועד עצרת) "מפני שלא נהגו כבוד זה לזה". מכיון שזה דין בתורת חסד, והתורה (מלשון הוראה) היא נצחית בכל הזמנים, מובן שמזה ישנה הוראה לא רק בנוגע ל"מתאבלין כו" . . אלא גם ובעיקר - בנוגע לתקן את הענין ד"לא נהגו כבוד זה לזה", על ידי הוספה באהבת ישראל, ובפרט בהנהגת כבוד זה לזה, ועד השלימות בזה".

7 דיבור מוביל למסקנה האמיתית

שם ע' 120. וראה שם ע' 112-3: "לא נהגו כבוד זה לזה" בא תוצאה מזה שהקב"ה ברא את האדם באופן ד"אין דעותיהם שוות" . . הכוונה בזה שהקב"ה ברא את האדם באופן כזה היא . . על ידי זה שישנן דעות שונות מתחדשים ריבוי סברות וחידושים, שכל אחד מחדש מצד (טבע) השכל שלו, ועד שזה מביא לסברא יותר נכונה ומסקנא והכרעה, על ידי זה שאנשים שונים עם סברות מחולקות מתדברים ביניהם (ולא שאחד מעלים או מוותר על סברתו - היפך הטבע שהטבע בו הקב"ה), רואים את הענין מכ"כ צדדים, ובמילא הרי זה יכול להביא ומביא למסקנא יותר אמיתית (מכפי שהי' אילו היתה רק דיעה אחת) וכשמתדברים באופן כזה מובן שזה מתוך שלום וכבוד זה לזה (נוסף על זה ש"את והב בסופה"). וזוהי מתבטאת העבודה דימי הספירה . . ואפילו באם כבר נהי' מצב ד"לא נהגו כבוד זה לזה" ר"ל (כפי שהי' אז בתלמידי ר"ע) - לתקן את זה, ע"י הוספה בשלום בין אחד לחבירו. על ידי זה נעשה שלימות יותר נעלית מהשלום שקודם המחלוקת, וע"ד העילוי דשטר שיצא עליו ערעור, וקיימו בב"ד - שמקבל יתר תוקף (מסתם שטר). ושם ע' 121: ואפי' באם נשאר ענין שא"א להתדבר עליו - הולכים לשלישי המכריע, רבני המקום, ומתנהגים לפי הוראתם ופסק-דינם - כפי הסדר ע"פ תורה, כמובן וגם פשוט".

8 מנהג (אהבת) ישראל

משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדיות ע' 158: "ויש להוסיף ולבאר דיוק הלשון "נהגו כבוד זה לזה" - לשון שאינו רגיל בכגון-דא, ולכאורה הוי ל"י למימר "חלקו (נתנו) כבוד זה לזה", "כבוד זה את זה" - לרמז שענין זה נעשה מנהג".

9 הדין מחייב אהבה לפני משורת הדין

שם: "כיון שנעשה אצלו רגילות, ועד לטבע (שני ע"פ)."

זאת ועוד: ידוע שב"מנהג" יש עילוי לגבי חיוב ע"פ דין, כלומר, הנהגה לפני משורת הדין, מדת חסידות, וביחד עם זה, נעשה בו התוקף ד"מנהג ישראל תורה היא", וכמ"ש הרמב"ם בנוגע ל"מזרות תקנות ומנהגות" שפשטו בישראל, ובנדר"ד - שהענין דאהבת ישראל הוא באופן דלפנים משורת הדין, מדת חסידות, וכאומר, זה נעשה חלק מתורה ומהלכות ופס"ד שבה". ושם בהערה 117: "ויש לקשר שני הפירושים, שגם ה"מנהג" שלפנים משורת הדין נעשה באופן של דבר הרגיל".

10) משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדיות ע' 158-9: "וגם הם יהיו "מנהגים" להשפיע על אחרים בזה כו".

11 מנהג ישראל תורה

רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א בעת ביקור הרבנים הראשיים באה"ק שליט"א - י"א אייר תשמ"ט - התוועדיות ע' 134: "דובר אודות ברכת שהחיינו בימי הספירה, ויש מקומות שנוהגים לברך שהחיינו על פרי חדש, אבל לא על בגד חדש, ותלוי במנהג המקום. ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: אצלינו נוהגים שבימי וכו".

ספירת העומר

נשים משתתפות בספירה

א. אף שנשים פטורות ממצות ספה"ע להיותה מצוה שהזמן גרמא, הרי, נוסף לכך ש"בקצת מדינות שמו הנשים מצוה זו עליהם חובה"¹, כמו האנשים, בודאי יכולות לסייע ולהזכיר לבניהן ולבעליהן שלא ישכחו ח"ו יום אחד מימי הספירה².

תשוקה למתן תורה

ב. ועוד ועיקר, שיכולות וצריכות לסייע בהתעוררות התשוקה והגעגועים למתן תורה (תוכן מצות ספירת העומר)³.

תשוקה לגאולה

ג. ביחד עם התשוקה והגעגועים לקבלת התורה עד שסופרים את הימים מתי יהי' כבר זמן מתן תורתנו, מוסיפים גם בהתשוקה והגעגועים להגאולה, שסופרים את הימים והשנים והדורות שנמצאים בגלות, וצועקים "עד מתי..."⁴.

להחדיר בבית שהתורה היא חיינו

ד. כיון שבמתן תורה קדמו הנשים לאנשים, כמ"ש "כה תאמר לבית יעקב", "אלו הנשים", ואח"כ "ותגיד לבני ישראל", אלו האנשים, להיותן היסוד של כל בית יהודי (כנ"ל) - צריכה להיות הקדימה שלהן גם בהכנה לקבלת התורה, עי"ז שמחדירות בכל הבית את התשוקה והגעגועים לקבלת התורה, שהיא "חיינו ואורך ימינו" (כפי שאמרנו זה עתה בתפילת ערבית) דכאו"א מישראל ודכלל ישראל, לא רק חיים סתם, אלא דוקא אריכות ימים, שכולל (נוסף על ריבוי ימים) גם שכל יום הוא "ארוך", להיותו מלא עניני טוב וקדושה נצחיים, ועד שמוסיף כח וחיות בימים שלפנ"ז ובימים שלאח"ז⁵.

כוחות מיוחדים לכבוד ולהסיק מסקנות

ה. בימי הספירה ישנם כחות מיוחדים לתקן את המידות, וכל

זאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) שו"ע אדה"ז אר"ח סתפ"ט ס"ב, וראה שם סו"ס תצ"ג.

2) שיחה לנשי ובנות חב"ד, התוועדיות תנש"א ע' 244-5.

3) חוש נשי בחינוך

שם. ולהעיר מהראשי דברים דהשיחה לנשי ובנות חב"ד, כ"ח אייר, תנש"א: "התפקיד דנשי ובנות ישראל בענין החינוך - קשור גם עם ספה"ע, שאע"פ שבנוגע לעצם מצות הספירה אין זה חובה עליהם, אולם הם יודעים מזה, ועוזרים לזאת או לאח המבוגר שלא יחסיר ח"ו, ע"י הסברתם שעל זה צריך חוש בחינוך וכו".

4) הלימוד המזורז

משיחת כ"ד אייר - לנשי חב"ד תש"נ - התוועדיות ע' 229: "ומבקשים מהקב"ה שתתקן ומיד יוציא את כל בני ישראל, כל אחד ואחת מישראל, כל משפחה ומשפחה, וכלל ישראל, מתגלות אל הגאולה . . ויש להוסיף שענין זה נעשה גם ע"י הוספה בלימוד התורה בעניני הגאולה וביהמ"ק, אשר, הלימוד בעינים אלו ממחר ומזרז עוד יותר קיומן בפועל ממש וכו".

5) שיחה לנשי ובנות חב"ד, כ"ג אייר תש"נ. התוועדיות ע' 223.

<http://www.moshiach.net/blind>: כתובתינו באינטרנט! **מקום בכל מקום! ומצווה לפרסם בכל מקום!**

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בקשה נפשית: לארגון בכל מקום, התוועדות, עם אוכל ולחיים, שבה ידברו במיוחד בעניני אהבת ישראל ואחדות

א. מהענינים העיקריים בימי ספירת העומר הוא — אהבת ישראל...

ד. והנה, הענין דאהבת ישראל ואחדות ישראל מתגלה ומתבטא — לכל לראש — כאשר רבים מישאל מתאספים יחד במקום אחד, "כאיש אחד בלב אחד", ולא עוד, אלא שתכליתה ומטרתה של האסיפה היא — כדי ש"איש את רעהו יעזור" להתעורר ולהתחזק בכל הפעולות הטובות, ובמיוחד — בהכלל גדול דאהבת ישראל ואחדות ישראל.

ובפרט כאשר מקשרים אסיפה זו עם סעודה כפשוטה, כולל ובמיוחד אמירת "לחיים" על היין — דבר המוסיף עוד יותר בתנועת הקירוב, "גדולה לגימה שמקרבת".

וכידוע פתגם אדמו"ר הזקן אודות גודל מעלתה של התוועדות — "פתקא אשר משמי שמיא נחיתא כו" — כמשל האב הרואה את "התנהגותם הטובה של בניו באהבה באחיה בשלום ובריעות, איש את רצון רעהו ימלא, וכל אחד דואג לטובת חבירו כלטובת עצמו כו", אזי האב נתמלא עונג ונח"ר מהנהגת בניו, ומפליא לעשות לקיים משאלותיהם כו" (כאמור לעיל (ס"ב) שעי" שבת אחים גם יחד" נמשכים כל עניני ברכה)...

ו. לאור כל האמור לעיל — באה ההצעה והבקשה דלקמן, בקשה נפשית: ביום השבת הבעל"ט, ש"ק פ' במדבר, מבה"ח וער"ח סיון, בעלות המנחה (שאו מתחיל כבר ענין האחדות דר"ח סיון (כנ"ל ס"ה)) — יתאספו בכל מקום ומקום רבים מישאל, אנשים ונשים וטף, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", שבת אחים גם יחד", להתוועדות רעים, עד לסעודה כפשוטה ("גדולה לגימה שמקרבת") — אנשים לחוד ונשים לחוד (כמובן וגם פשוט),

שבה ידברו דברי תורה בכלל, ובמיוחד — בעניני אהבת ישראל ואחדות ישראל, — החל מהמפורש בתשב"כ: "ואהבת לרעך כמוך", וכן בתושבע"פ: "רבי עקיבא אומר זה כלל גדול בתורה", ויתירה מזה: "זו היא כל התורה כולה ו- אידך פירושה הוא", וכן פרטי הדברים בספר "משנה תורה" להרמב"ם, ספר "הלכות הלכות", הלכה למעשה, עד לביאור רבינו הזקן בספר התניא בגודל מעלת והפלאת הענין דאהבת ישראל, ועד"ז בספריהם של כו"כ מגדולי ישראל שנתקבלו בכל תפוצות ישראל —

כולל — ההדגשה שבדבר, שההוספה באהבת ישראל ואחדות ישראל מבטלת את סיבת הגלות, ובדרך ממילא מתבטל גם (המסובב) הגלות.

[ולהעיר: בנוגע לתוכן הדברים אודות אהבת ישראל ואחדות ישראל — הרי "אין כל השכלים והדעות שוות, ואין שכל אדם זה מתפעל ומתעורר ממה שמתפעל שכל חבירו", יש כאלו שיתפעלו יותר מביאור בנגלה דתורה, וישנם כאלו שיתפעלו יותר מביאור בפנימיות התורה, ולכן, יש למצוא את הביאורים והאותיות המתאימים לכל מקום וחוג לפי ענינו; אמנם, לכל לראש יש להדגיש את תוכן ונקודת הענין, באופן השייך לכאו"א מישאל, גם למי שרוצה ללמוד "כל התורה כולה (של אהבת ישראל) על רגל אחת" — כדברי הלל (כמענה לנכרי שאמר לו "גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת"): "דעלך שני לחברך לא תעביד ("ואהבת לרעך כמוך") זו היא כל התורה כולה, ואידך פירושה הוא!].

ועוד ועיקר — ש"איש את רעהו יעזור", לעודד איש את רעהו (ואשה את רעותה) להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני אהבת ישראל ואחדות ישראל. ובמקומות אלו, אשר, מסיבות שונות קשה לעשות כל זה ביום השבת — יעשו זאת בימי החול, בר"ח סיון וכיו"ב (באופן המתור כו").

ז. בודאי יפרסמו את הדברים בכל מקום ומקום,

[ומובן, שבנידון זה אין הכרח לומר את הדברים "בשם אומרים", כי אם, ב- סגנון שיביא תועלת יתירה בקיום הדברים בפועל ממש, ובפרט שאין זה דבר- חידוש, אלא דברים המפורשים בתושב"כ ובתושבע"פ, ובמילא, כל מי שיתבונן בדבר — יבוא בעצמו למסקנא האמורה, ויעשה זאת סו"ס מפני שכך מצווהו שכלו הוא],

ויעסקו בזה ברוב מרץ חיות והתלהבות כו' (ופשיטא — לא באופן ד"מצות

אנשים מלומדה"), בהתחשב עם העובדא שזהו ענין נפשי בנוגע דבר מיוחד ובלתי רגיל כו' (ולכן, גם הדיבור עתה בענין זה הוא בזמן שלא ע"ד הרגיל — לא בסיומה של ההתוועדות, כרגיל בכגונדא, אלא בהתחלת וראש ההתוועדות), מפני צורך השעה כו'.
ח. ובנוגע לפועל:

כדי שהפעולות בענין זה תהיינה בסדר מסודר ובהצלחה רבה — יש צורך להתחיל מבעוד מועד, החל מפירסום הענין בכל מקום ומקום, ועד לארגון פרטי הדברים בפועל ממש בכל מקום ומקום.

ולכן, מעוררים על כך ביום השבת, "מפקחין על צרכי ציבור בשבת" — כדי שינצלו את כל ימי השבוע (החל ממוצאי שבת) לעסוק בהכנות הדרושות לכך, באופן ד"כל יומא ויומא עביד עבידתי",

כלומר, הגישה הכללית צריכה להיות בדרכי נועם ובדרכי שלום ("דרכי שבת"), ובזה גופא — כל יום ויום לפי אופן עבודתו המיוחד, "דרכי נועם" מצד מדת החסד (יום ראשון), "דרכי נועם" מצד מדת הגבורה (יום שני), וכיו"ב בכל ששת ימי השבוע,

עד ליום השבת עצמו, ובפרט בזמן "דרעוא דרעוין" שבו — שאז יתאחדו כל המתאספים והמתוועדים די בכל אתר ואתר, "לאחדים כאחד",

שכן, אע"פ ש"זמן כניסת שבת. הוא בכל מדינה ומדינה לפי זמן הימים והלילות שבה", ובמילא, ההתוועדויות שיתקיימו בכל מקום ומקום בזמן דמנחת שבת לא יהיו למטה בכדור הארץ באותה שעה ממש — הרי מכיון ש"עת רצון שלמעלה" (תוצאה מאחדותם של ישראל) "הוא למעלה מגדר המקום והזמן", נמצא, שכל המתוועדים בכל המקומות יתאחדו לאחדים כאחד ממש.

ט. ועוד נקודה בנוגע להכנות המעשיות — בקשר להוצאה הכספית: פעולות אלו, ככל הפעולות, כרוכות בהוצאה כספית. וידוע השאלה [כפי שרגילים להשתמש — ע"ד הצחות — בלשון חז"ל] "כסף מנלן"...

הנה, לכל לראש ישנו המענה ד"תורת אמת" שהענין ד"כסף" נלמד מפסוק בתורה, כלומר, שישנה נתינת כח דתורה בכל הקשור לצורך ד"כסף" זה, ובמילא, בודאי ימצא מסיפף כסף עבור פעולות אלו בכל מקום ומקום — במקום זה עצמו, ומעלה יתירה בזה — כידוע שכל עניני קדושה אינם באופן של "חנם" ("אשר נאכל בחצרי חנם"), שכן, הנתינה מממונו מורה שהענין נוגע לו כו', עד שמשתתף בדבר גם בממונו, ובמילא, עוסק בזה ביתר חיות כו'.

אמנם, אם ישנו מקום שיכול להיות איזה גרעון, ח"ו, בפעולות אלו בגלל ההוצאה הכספית שבדבר — אזי, לאחרי גמר הפעולה (והחשבון), יודיעו למקום מרכזי מהו הסכום שנדרש לארגון ההתוועדות והמסיבה כו', ומכל המקומות המרכזיים יודיעו לכאן, ובלנידן, ישלחו מכאן עבור ההוצאות שבדבר, מתוך שמחה וטוב לבב.

י. ויה"ר שקבלת ההחלטה טובה (עוד לפני שיתחילו לעסוק בדבר בפועל ממש) תפעל תיכף ומיד את ה"שכר" השייך לפעולה של אהבת ישראל ואחדות ישראל — ביטול הגלות,

ובפשטות — שתיכף ומיד ממש זוכים לגאולה האמיתית השלימה ע"י משיח צדקנו, ובפרט — שנמצאים עתה בסיומו של השבת, בסמיכות למוצאי ש"ק, "סעודתא דדוד מלכא משיחא",

ואז, בבוא יום השבת הבעל"ט — תתקיים "התוועדות גדולה" דכל בני" ממש, "קהל גדול ישו בו הנה",

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר", ו"משה ואהרן עמהם", ורשב"י עמהם, וכל צדיקי ונשיאי ישראל, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו — שהרי צדיקים (ועד ל"רעמך כולם צדיקים") קמים לתחי' מיד,

ו"ראש המדברים" בהתוועדות זו יהי' — משיח צדקנו, שילמד תורה לכל העם (כולל האבות ומשה רבינו כו') — "תורה חדשה מאתי תצא", פנימיות התורה, ובאופן של ראי',

ואז יהי' גם מנין בני" — התוכן דפ' במדבר — בתכלית השלימות, "מנין ה- עשירי", ע"י משיח צדקנו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", בעגלא דיןן ממש.

קטע משיחת ש"פ בחוקותי, כ"ב אייר ה'תשמ"ו — נדפס בלקו"ש חלק ל"ב ע' 266-270

<http://www.moshiach.net/blind>: כתובתינו באינטרנט: נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום!

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ד. בודאי יחזקו ויחדשו מנהג זה בכל המקומות – שבה יוסיפו באמירת דברי תורה (וגם קבלת החלטות טובות להוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור), ויוסיפו בהשמחה לגמרה של תורה (סיום ספר שלם בתורה).⁵

שבת חזק

חזק חזק ונתחזק

א. מכריזים (בקול רם ובשמחה) [כל הנמצאים בבית הכנסת, הן בעזרת אנשים והן בעזרת נשים, כולל הטף] "חזק חזק ונתחזק", שמורה על החוזק (תוקף) דבני ישראל בכל עניני התורה, ועד שהוחזק גופא הוא ג' פעמים ("חזק חזק ונתחזק").²

ב. בשבת חזק, צריך כל אחת ואחת מישראל לחזק עצמו ואת בני ביתו וכל הנמצאים בסביבתו, "חזק חזק ונתחזק", בכל עניני יהדות, תורה ומצוות.³

ג. וכדאי לקשר זה עם התוועדות מיוחדת (בהוספה על התוועדות שבכל שבת, "להקהיל קהילות בכל שבת ושבת") – כהמנהג בכמה וכמה קהילות קדושות בישראל שבשבת חזק מכינים הגבאים "קידושא רבא".⁴

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) ש"פ ויחי תשנ"ב – שיחות קודש ע' 505: "מכריזים בקול גדול ורם כל הנמצאים בבית הכנסת, הן בעזרת אנשים והן בעזרת נשים, כולל הטף – "חזק חזק ונתחזק", ג' פעמים בענין החזקה גופא".
(2) ש"פ מטות-מסעי תנש"א – התוועדויות עמ' 68. ושם הערה 4: "ולהעיר, שמקור המנהג הוא מזה ש"כשסיים יהושע אמר לו הקב"ה חזק ואמץ, מכאן למסיים את התורה שאומרים לו חזק" (נסמן בלק"ש שם), והחידוש הוא – שאף שבכתוב נאמר ענין החוזק ב"פ, "חזק ואמץ", מ"מ, נוסף בזה גם פעם שלישית ע"י "מנהג ישראל", שנוסף לכך ש"תורה היא", יש בו מעלה יתירה לגבי תושב"כ ותושב"ע"פ (ראה לק"ת דרושי סוכות פ, ג. ובכ"מ), שיש בו העילוי והשלימות ד" (בתלת זימני הוי) חזקה".
(3) ש"פ ויחי תש"נ – התוועדויות ע' 137: "בעמדנו בשבת פ' ויחי, שבת חזק, שמסיימים ספר הראשון שבתורה, ספר הישר – צריך כל אחת ואחת מישראל לחזק עצמו . . באופן שיהי ניכר ומורגש ש"ח" בחיים אמיתיים, "ויחי" לאמיתותו, החיות הפרטי והכללי (עד לעצם החיות) דישאל ודתורה, כפי שנמשך וחודר בכל הפרטים ופרטי פרטים דחיי היום-יום".
(4) ש"פ ויחי תש"נ – התוועדויות ע' 137. וראה ש"פ ויחי תש"נ – התוועדויות ע' 142: "ולכן, יש לערוך התוועדות נוספת בקשר לשבת חזק, ועל דרך זה בשבת חזק דשאר הספרים. ועל אחת כמה וכמה בשבת חזק דכל התורה כולה, שאין צורך בזירוז כיון שחוגגים גמרה של תורה ב"שמחת תורה".

וזירוז מיוחדת בנוגע לביהכ"נ וביהמ"ד זה – שלא יצאו ידי חובתם בהתוועדות זו, ולכן מוכרחני לעורר ולזרז על זה, כדי שלא יתלו הדבר בי, שבגלל התוועדות זו לא ערכו הגבאים התוועדות מיוחדת בקשר לשבת חזק.
ויש שהות זמן לערוך התוועדות נוספת לאחר התוועדות זו, ולאחרי כל מה שדובר בהתוועדות זו נשארו ריבוי ענינים שיכולים וצריכים לדבר אודותם, ובפרט שבין המתוועדים ישנם תלמידי חכמים כו', ובפרט תלמידי תומכי תמימים, שאצלם צ"ל כל הענינים בשלימות ובתמימות, ועוד ועיקר – לא רק הדיבור בזה, אלא שיהי' באופן שלא יצטרכו לדבר על זה, כיון שניכר בפועל ובגלוי שזוהי כל חיותו – "ויחי"!
ולהעיר מש"פ במדבר תש"נ הערה 137 – התוועדויות ע' 253: "ויש לומר, שמטעם זה נקרא הקידוש זיום השבת בשם "קידושה רבה" – להיותו באופן ד"ברוב עם הדרת מלך". ובשוה"ג שם: "נוסף על הפירוש מלשון "סגי נהור" – להיותו קצר לגבי הקידוש דליל שבת (מגיד משנה לרמב"ם הל' שבת פכ"ט ה"י)".
(5) ש"פ ויחי תש"נ – התוועדויות ע' 137: "(על דרך השמחה שעושים לגמרה של התורה כולה בשמח"ת) אשר, ההתוועדות דכו"כ מישראל יחדיו בשמחה של תורה מדגישה עוד יותר את החיות הכללי דישאל תורה (שלמעלה מהתחלקות), שיומשך ויחדור בעבודה בפועל בכל הפרטים ובפרטי פרטים".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

לע"נ הרה"ה ר' אפרים זאב וועלוול בן משה הכהן ע"ה קורן מראשוני תלמידי התמימים של ישיבת "הדר התורה"

נפטר במוצאי ש"ק י' טבת תשס"ג ונזכה שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם" תיכף ומיד ממש. נדפס ע"י אשתו אסתר שתחי' קורן

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ז. כולל בנוגע לפועל - [לעורר ולזרו בכל מקום ומקום] להשתדל להביא כל ילדי ישראל [ילד או ילדה]¹⁰, גם הקטנים ביותר, ועד לתינוקות שבעריסה¹¹ לבית-הכנסת (לכל הפחות) לשמיעת עשרת הדיברות¹².

ח. להסביר לילדים גודל הענין דקבלת התורה, והצורך להתכונן לקבלת התורה באופן המתאים¹³, שכן, רצונו של הקב"ה שתהי' גם ההכנה לקבלת התורה מצדם של בני ישראל, שעל ידי זה תהי' קבלת התורה בשלימות¹³.

לעורר שיברכו בברכת "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות"

ט. לעורר שיהודים יברכו איש את רעהו [ואשה את רעותה, וכן ה"טף]¹⁴ בלשון הרב, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו [וכהוראתו]¹⁵, לשונו בדיוק (לא יותר, ועאכו"כ לא פחות) - "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות"¹⁶.

י. יש להוסיף בהשמחה ובהפנימיות בימים שלפני מתן תורה, כדי שתהי' קבלת התורה בשמחה אמיתית ובפנימיות אמיתית, עד שנעשה "טבע" אצל כל אחד ואחת מישראל¹⁷.

שע"י ההוספה בצדקה עוד הפעם ועוד הפעם, ופעם שלישית, ניתוסף עוד יותר בהכנה לקבלת התורה בשלימות נעלית יותר.

...קבלת החלטה תקיפה להוסיף בצדקה". ובשיחת ליל ד' סיון שם ע' 249: "וענין נוסף בנוגע למעשה בפועל - ההוספה בצדקה וכו'".

8) ש"פ בהר-בחוקותי תשמ"ח - התוועדויות ע' 353. וראה שם ע' 355: "ובזה יש להעיר אודות ענין הדורש תיקון: כשמדברים אודות הענין ד'והחי יתן אל לבו' בקשר ובשייכות להכנה ליום טוב מסוים וכי"ב, ומעוררים שיש להשתדל בענין פרטי - מובן וגם פשוט שענין פרטי זה בא כהוספה על כל הענינים הידועים לפני זה, אשר, מרוב הפשיטות שבדבר אין צורך להזכירם.

אמנם, לפעמים קורה שמרוב התלהבות כו' בפירסום הענין שבא כהוספה, שוכחים אודות הענינים העיקריים, ובמילא, כשמפרסמים ע"ד ההכנות לחג השבועות, מפרסמים רק ההצעה ע"ד ההשתדלות להביא כל ילדי ישראל לבית-הכנסת לשמיעת עשרת הדיברות, להוסיף בצדקה וכי"ב, ותו לא מיד. ולכן, יש צורך להדגיש שענינים ה"ל באים כהוספה על העיקר, ופיטא, שיש לפרסם וכו'".

9) משיחות ש"פ בהר-בחוקותי תנש"א - התוועדויות ע' 241.

10) ש"פ בה"ב תש"נ - התוועדויות ע' 216.

11) ש"פ בהר-בחוקותי תנש"א שם: "שהם ה"עריבים" לקבלת התורה, "בנינו עורבים אותנו". וראה משיחות ש"פ במדבר תש"נ - התוועדויות ע' 252: "כולל גם הילדים הקטנים, ועד לקטני קטנים - כיון ש"מזלייהו חזו", ונוסף לזה, ישנו הענין ד'ליתן שכר למביאיהם", כפי שמצינו בנוגע ל"הקהל" (ועד"ז בעלי' לרגל בכל יו"ט).

וכדי להקל על הטירחא להביא לבית-הכנסת כל בני המשפחה בבת אחת, ובפרט כשיש צורך שמישהו מבני המשפחה ישרא בבית - יכולים לחלק ההליכה לבית-הכנסת לשמוע עשה"ד בזמנים שונים, בשני בתי-כנסת שקורין בזמנים שונים, או בשני מינינים באותו בית-כנסת, כנהוג בכמה בתי כנסיות".

12) ש"פ בהר-בחוקותי תשמ"ח - התוועדויות ע' 353. ראה מאמר אנכי ה' אלקיך, תשמ"ט - התוועדויות ע' 254: "דוה שבכל שנה בהח"ש ניתנה התורה מחדש ע"ד כמו שהי' בפעם הראשונה מתגלה בעיקר בהקריאה דעשרת הדיברות . . . שלכן צריך לשמוע פרשה זו באימה וביראה וכו' כאילו עומדים לפני הר סיני". ועוד.

13) משיחות ש"פ במדבר - תש"נ - התוועדויות ע' 252: "ועוד וג"ז עיקר - להסביר . . . אע"פ שנתנית התורה היא ע"י הקב"ה, "כל הנותן בעין יפה הוא נותן" שכן, רצונו וכו'".

14) משיחות כ"ד אייר - לנשי חב"ד תש"נ - התוועדויות ע' 229: "יברכו איש את רעהו ואשה את רעותה, וכן ה"טף, בברכת "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות".

15) שם: "לפני הסיום - יש לברך את כל המתכנסות בברכת "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות", כלשון הברכה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו וכהוראתו וכו'".

16) משיחות ש"פ במדבר, ה' סיון תשמ"ח - התוועדויות ע' 410: "אשר, ע"ז שמברך את רעהו ניתוסף גם אצלו, כהבטחת הקב"ה "ואברכה מברכך" . . . ואני המתחיל - לברך את כל בני ישראל בלשון הרב וכו'". וראה גם משיחות ש"פ במדבר - תשמ"ט - התוועדויות ע' 227: "ונסיים בנוסח המקובל מ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות". ועוד.

17) משיחות כ"ד אייר - לנשי חב"ד תש"נ - התוועדויות ע' 229: "טבע" אצל כל אחד ואחת מישראל, ובפרט נשי ישראל, שכל אורח חייו הוא מתוך שמחה ובאופן פנימי, ובמילא, נקל יותר להתכונן ולקבל את התורה בשמחה ובפנימיות, אשר, עם היותה

המעשה הוא העיקר

הכנה לחג השבועות¹

להוסיף בלימוד התורה בפרט בעניני מתן תורה

א. ההכנה למתן תורה החל משבת מברכים חודש סיון, לכל לראש - בנוגע ללימוד התורה, כמובן, שההכנה העיקרית לקבלת התורה היא על ידי לימוד התורה².

ב. ללמוד הן נגלה דתורה, והן [ובפרט³] פנימיות התורה, הוספה הן בכמות והן באיכות, ובאופן ד"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה", הוספה בקיום המצוות, ובכל עניני טוב וקדושה⁴.

ג. הלימוד יהי' בפרט בהלכות החג, כולל ובמיוחד - לימוד חלקי התורה המבארים גודל והפלאות הענין דמתן תורה, שעל ידי זה ניתוסף בהתשוקה והגעגועים לקבלת התורה⁵.

ד. [הנ"ל הוא] הן בנגלה דתורה, לדוגמא: הסוגיית דמתן תורה במסכת שבת, והן דרושי מתן תורה בתורת החסידות⁶.

ה. יש לפרסם אודות ההכנות העיקריות לחג השבועות, כפי שנתבארו בריבוי מקומות, אפילו לפני שלומדים הענינים שנתבארו בתורת החסידות, (כי אם), בספרי מוסר כו', עד ל"קיצור שולחן ערוך"⁶.

להשתדל להביא את כל ילדי ישראל לבית הכנסת

ו. יש לעסוק גם בהענינים שדובר אודותם בשנים האחרונות [נתנית הצדקה⁷, וכיו"ב] בהוספה על כל האמור לעיל⁸.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה מאמר אנכי ה' אלקיך, תשמ"ט - התוועדויות ע' 253: "שבכל שנה ושנה חוזרים ונמשכים אותם הענינים כמו שהיו בפעם הראשונה, ויתירה מזו, שבכל שנה הם בדרגא נעלית יותר, דמעלין בקודש. וכיון שכל הענינים תלויים במעשינו ועבודתנו, לכן, בכל שנה צריך להוסיף ולהעלות בקודש גם בהכנות למתן תורה וכו'".

2) ש"פ בהר-בחוקותי תשמ"ח - התוועדויות ע' 352: "נוסף על ההכנה במשך כל ימי הספירה".

3) ראה משיחת ש"פ במדבר - תש"נ - התוועדויות ע' 252-3: "והדגשה מיוחדת בנוגע להוספה בפנימיות התורה - כמרומו גם בהמנהג דאכילת מאכלי חלב בחג השבועות, שרומז על . . . פנימיות התורה . . . ההכנה למתן תורה ע"י ההוספה בלימוד התורה צריכה להיות גם (ואדרבה - בעיקר) ע"י לימוד פנימיות התורה וכו'". וראה משיחות ש"פ במדבר תשמ"ט הערה 15 - התוועדויות ע' 215: "ובפרט שבמ"ת היו הענינים דפנימיות התורה (מעשה מרכבה כו') בגילוי".

4) שם ע' 215: "החלטות טובות (ולהתחיל לקיימן בפועל ביום השבת) להוסיף וכו'".

5) ש"פ בהר-בחוקותי תשמ"ח - התוועדויות ע' 352.

6) ש"פ בהר-בחוקותי תשמ"ח - התוועדויות ע' 355: "הן כפשוטו, והן בתוכנו - בלשון עם ועם . . . וכאמור, ענינים אלו נתפרשו ונתבארו בריבוי מקומות בתורה, אלא, שמצד חושך הגלות, יש צורך להדגיש שענינים אלו לא יאשרו "בתורה", אלא יומשכו גם בעולם וכו'".

7) ראה משיחת ר"ח סיון תשמ"ט - התוועדויות ע' 241: "...שענין הצדקה קשור גם עם מ"ת - כפי שמבאר רבינו הזקן בתו"א ד"ה "בחודש השלישי . . . באו מדבר סיני" ש"צדקה היא כללות כל התורה שנק' בשם צדקה, ובפרטות מעשה הצדקה ממש", שמה מובן,

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חיי רחל ומשפחתם שיחיו זימערמאן

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

להקהיל קהילות בפרט בשבת מברכים מתן תורה

יא. כדאי ונכון שינצלו את יום השבת קודש לפני [שממנו מתברך]¹⁸ מתן תורה כדי להקהיל קהילות בבתי כנסיות ובתי מדרשות ללמוד תורה, שאם בכל שבת צריך להקהיל קהילות, לפני מתן-תורה על אחת כמה וכמה¹⁹.

יב. מה טוב [שהנ"ל יהי] באופן ד"עשרה (ה"עשירי יהי קודש") שיושבים ועוסקין בתורה ("עוסקין" דייקא) שכינה שר"י ביניהם, "ברוב עם הדרת מלך"²⁰.

יג. לנצל הקהלת הקהילות גם לעורר אודות כל עניני ההכנה למתן תורה, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לפעולה על הזולת, ומתחיל מהפעולה להביא עוד יהודי לבית-הכנסת ללמוד תורה, ובמיוחד קריאת התורה בציבור שקורין במנחה²¹.

מ"ח סיון - ללמוד המאמר בחודש השלישי בתורה אור

יד. ככל שמוסיפים להתבונן בתוכן ומעלת ר"ח סיון – שבראש חודש סיון התחילה עיקר ההכנה למ"ת²², ו"הימים האלה נזכרים ונעשים" בר"ח סיון בכל שנה ושנה²³ - ניתוסף יותר בכל עניני העבודה דהכנה למתן תורה²⁴.

טו. [ע"פ הנ"ל ס"ד] כדאי ונכון שילמדו גם הדרוש בחודש השלישי בתורה אור (ריש פרשת יתרו), ולהתחיל בזריזות – בראש חודש עצמו, ובאופן דמוסיף והולך בימים שלאחרי זה²⁴.

טז. בודאי יפרסמו זאת על מנת שיעשו כן בכל מקום ומקום, ולהדגיש שענין זה שייך לכל אחד ואחת מישראל, האנשים והנשים והטף, שיכולים ללמדו ולהסבירו כו' לכל אחד ואחת מישראל, כל חד לפום שיעורא דילי²⁵.

להוסיף באהבת ישראל כהכנה למתן תורה

יז. יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל פרטי העבודות דהכנה לקבלת התורה, החל מהענין ד"ויחן" לשון יחיד, "כאיש אחד בלב אחד" (בראש חודש סיון), על ידי ההוספה באהבת ישראל ואחדות ישראל²⁶.

ליתן צרכי החג

יח. נתינת צרכי החג לכל הזקוקים, הוא בהדגשה יתירה בנוגע לחג השבועות - "הכל מודים בעצרת דבעינן לכס", "שישמח בו במאכל ובמשתה"²⁷.

הכנה ע"י הנשים

כ. כאשר מתכוונים לקבלת התורה מהקב"ה בכל שנה, הרי ההכנה היא לכל לראש על ידי הנשים²⁸ והן מצליחות להשפיע בכיוון זה על כל בני הבית, עד שכבר כמה ימים לפני זמן מתן תורה נעשה כל הבית חדור בעניני התורה²⁹.

כא. מוסיפים בהכנות אלו הלוך ומוסיף מדי יום ביומו, בדוגמת ההכנות לחג בגשמיות - שתחילתם כמה ימים לפני החג, וככל שמתקרבים ליום החג, הולכים ומוסיפים בהם, בתוספת חיות, כתוספת זריזות ובתוספת שמחה וכו' הלוך ומוסיף³⁰.

הנשים יתאספו להתכונן למתן תורה

כב. יש לעורר גם אודות פעולת הנשים בהכנות למתן תורה, ולכן, כדאי ונכון שגם הנשים יתאספו יחדיו³¹ (לפני כניסת "זמן מתן תורתנו"³²) להתכונן למתן תורה³³.

להוסיף בתשוקה לגאולה ביחד עם התשוקה לקבלת התורה

כג. ביחד עם התשוקה והגעגועים לקבלת התורה עד שסופרים את הימים מתי יהי כבר זמן מתן תורתנו, מוסיפים גם בהתשוקה והגעגועים להגאולה, שסופרים את הימים והשנים והדורות שנמצאים בגלות, וצועקים "עד מתי..."³⁴.

"ארוכה מארץ מזה גו", ועד למעלה מכל מדידה והגבלה, בכוחו של כל אחד ואחת מישראל לקבל כל התורה כולה, ויתירה מזה, לקבל התורה כולה בשמחה ובפנימיות".

18) ש"פ בהר-בחוקותי, מבה"ח סיון תשנ"א - התוועדות ע' 241.

19) משיחות ש"פ במדבר - תשנ"ג - התוועדות ע' 253: "כדרשת חז"ל על הפסוק "ויקהל משה", "אמר הקב"ה (למשה) עשה לך קהילות גדולות... כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת ושבת". שם ע' 254: "ויהי" שמההליכה להקהיל קהילות בבתי-כנסיות ובתי-מדרשות באופן ד"הו רץ למצוה" - נלך ונרוץ לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד".

20) משיחות ש"פ במדבר - תשנ"ג - התוועדות ע' 253.

21) שם ע' 254: "פנתגם והוראת כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו שפגישה של שני יהודים צריכה להביא תועלת ליהודי שלישי".

22) שיחות ר"ח סיון, ליל ומוצאי ג' סיון תשמ"ח - התוועדות ע' 379: "ר"ח סיון כמפורש בקרא: "בחודש השלישי גו' ביום הזה (ר"ח) באו מדבר סיני גו' ויחן שם ישראל גו", שאז התחילה עיקר ההכנה למ"ת, כמסופר בפרטיות בהמשך הפרשה, כולל גם ימי ההגבלה כו', עד ל"ויהי ביום השלישי גו" שבנונת התורה.

ובפרט ע"פ המבואר בתושבע"פ - הדיוק בבית "ויחן" לשון יחיד, "כאיש אחד בלב אחד", שאז "אמר הקב"ה... הרי השעה שאתן להם את תורת".

ובתוספת ביאור בפנימיות התורה - כמבואר בת"א ד"ה בחודש השלישי גו', שמכיון שההכנה למ"ת היא ע"י העבודה דספירת העומר, "שבעה שבועות תספר לך", הרי, "בשבוע הז' ביום ג' בו (ר"ח סיון) הוא כאילו כבר נכנסה כל השבוע, ונעשו אז ישראל מוכנים ועומדים לקבל כו'".

23) שם: "בשבוע הז' ביום הג' לספ"ע, בסמיכות לגמר וסיום העבודה דספירת העומר (בכל פרטי, כולל גם הפעולה ד"יושפע שפע רב בכל העולמות") - הרי מצדם של ישראל נעשו כבר כלי מוכן, טהור וקדוש וכו', לקבלת התורה, חכמתו ורצונו של הקב"ה, כפי שנמשכת ומתגלית בכל הפרטים ופרטי פרטים עד לדיו על הקלף וכו'".

24) שם ע' 380: "כשם שכללות הענין דמ"ת שייך לכל ישראל, וגם לקטנים - עכ"פ מצד

חינוך, ואדרבה - נתינת התורה לכל בני ישראל היתה ע"י ה"ערבות" של הקטנים שלא נתחייבו עדיין בתורה ומצוות "בינו עורבים אותנו". ומזה מובן גם בנוגע ללימוד הדרוש הנ"ל וכו'".

26) משיחות ש"פ במדבר תשמ"ט - התוועדות ע' 226: "בעמדנו בשבת שלפני עצרת, ערב ר"ח סיון, שממנו נכנסים תיכף ל"ח סיון וכו'". ראה גם מאמר אנכי ה' אלקיך, תשמ"ט - התוועדות ע' 253.

27) שיחות ר"ח סיון, ליל ומוצאי ג' סיון תשמ"ח - התוועדות ע' 1-390.

28) ראה תשמ"ח שם ע' 366: "כמסופר בתורה אשר בשעה שהקב"ה ציוה למשה רבינו - שקיבל תורה מסיני ומסרה לבניו עד סוף כל הדורות - לתת את התורה לבניו (נתינה כזו שלאחר 3300 שנה תהא קבלת התורה בחיות ובתוקף חדשים) - נאמר לו (והציווי נכתב בתורה) "כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל, היינו, שבתחילה ידבר אל הנשים (שבאותו הדור) ואח"כ אל האנשים, כלומר, שקבלת התורה שייכת לכל לראש לנשים והן בודאי יקבלוה בתכלית ה"שטורעם", החיות והלבביות כו' שישנה אצלן יותר מהאנשים. וגם - מכיון שכל אחת מהן היא "עקרת הבית", הרי כל אירת הבית תלויה בה, וכמובן - כן הוא גם בנוגע לענין זה עצמו - ההכנה לקבלת התורה מחדש".

29) תשמ"ח שם ע' 367.

30) תשמ"ח שם ע' 367.

31) משיחות ש"פ במדבר, ה' סיון תשמ"ח - התוועדות ע' 410: "נוסף להתאספות עתה בעזרת-נשים".

32) שם: "ומה טוב - שיעשו זאת במשך השבת, לפני כניסת "זמן מתן תורתנו"".

33) שם: "יש לעורר גם אודות פעולת הנשים בהכנות למתן תורה, ואדרבה, בנוגע לנשים מודגשת יותר ההכנה למתן תורה - כמ"ש "כה תאמר לבית יעקב". אלו הנשים, ואח"כ ותגיד לבני ישראל, האנשים". ושם ע' 411: "[לאחרי תפלת מנחה הכריזו אודות כינוס של הנשים במשך השבת ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "יהי ר"ה בהצלחה רבה ומופלגה, וכאמור, שיפגע על האנשים]".

34) משיחות כ"ד אייר - לנשי חב"ד תשנ"ג - התוועדות ע' 229: "ומבקשים מהקב"ה שתניח ומיד יוציא את כל בני ישראל, כל אחד ואחת מישראל, כל משפחה ומשפחה, וכלל ישראל, מהגלות אל הגאולה... ויש להוסיף שענין זה נעשה גם ע"י ההוספה בלימוד התורה בעניני הגאולה וביהמ"ק, אשר, הלימוד בענינים אלו ממחר ומזרז עוד יותר קיומן בפועל ממש וכו'".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חיי רחל ומשפחתם שיחיו זימערמאן

נא תלת על כותלי בית הכנסת, ומצוה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or: www.iChossid

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד